

en eller anden Act af den Kongelige Myndighed, som behøvede deres Underkrift, naar de deri vare enige, og saaledes gjøre dette bekjendt for hele Verden. Jeg har ved en anden Leilighed omtalt min Stilling, men ingenlunde paa en saadan Maade, som er anført af den ærede Rigsdagsmænd. Man havde fremsat det som en Bebreidelse, tildeels mod mig, men især mod en af mine Colleger, at han skulde være Forfatter eller Hovedmand for det aabne Brev, og at han ikke ved den Leilighed havde taget sin Afsted, men jeg troer, at han vilde have handlet urigtigt, om han vilde have taget sin Afsted; thi der var end aldeles ikke Spørgsmaal om nogen Uenighed i Indholdet af det aabne Brev. Indholdet stemmede aldeles med vor Overbeviisning, men vi troede ikke, at det kunde gavne, men snarere skade Sagen, og at det vilde være til Hinder for selve det, som er udtrykt i det aabne Brev, nemlig en almindelig Anerkjendelse af en fælles Arvesølge. Jeg troer altsaa, at det Angreb, som den ærede Taler har tilladt sig, i enhver Henseende er ubefojet.

Formanden: For Forhandlingerne gaae videre, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg erkjender at det er meget uanselig at adskille de to Affnit, hvori Dagsforhandlingerne dele sig i Henhold til Forretningsordenens § 11; men hvad jeg dog vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa; det er, at hvad der for tiden foreligger, er de 2 Ændringsforslag i Forening med de tilsvarende Dele af den ved 2den Behandling vedtagne Beslutning.

Tillisch: Jeg behøver naturligtviis ikke at sige, at jeg agter at stemme for begge Ændringsforslagene, da jeg har været med at stille dem; derimod finder jeg, at det er rigtigt, at jeg strax her udtaler, at jeg agter at stemme imod Vedtagelsen af det usforandrede Kongelige Budskab; men naar jeg erklærer dette, saa er jeg ikke kommen til den Overbeviisning, at jeg burde gjøre det uden Ængstelighed, uden Betænkelighed og heller ikke af daarlig Selvtillid; tværtimod, uagtet jeg er overbevist om, at man i Almindelighed aldrig bør give sit Samtykke til nogen Forandring i det Bestaaende, uden at man forud

vendig eller gavnlig, og uagtet det ikke har været mig muligt at komme til Erkjendelse af, at det er nødvendigt eller gavnligt for mit Fædreland nu at høre vor gamle Kongeløvs Arvesølge (Hør!), saa skulde jeg dog have beqvæmet mig til at stemme for det Kongelige Budstabs usforandrede Vedtagelse, dersom det havde været mig muligt at finde Noget, hvorpå jeg troede at kunne rejsfærdiggjøre mig for mig selv, naar jeg stemte for andet end det, der, efter den Maade, som jeg har opfattet Sagen paa, er det Rette; men noget Saadant har jeg ikke kunnet finde. Jeg har søgt det i de Udtalelser, som jeg har hørt af Mænd, som have erklæret, at det var deres fulde og faste Overbeviisning, at det Kongelige Budskab burde vedtages usforandret, men uagtet den Høitagtelse, jeg nærer for mange af disse Mænd, uagtet det store Værd, jeg tillægger mange af disse Mænds Meninger, har dette dog ikke her kunnet berolige mig; thi imod dem staae ligesaa dygtige, ligesaa hæderlige Mænds bestemte Udtalelser af, at det Modsatte er deres Overbeviisning. Jeg har søgt en saadan beroligende Grund hos det høitagtede Ministerium; men, uagtet jeg erkjender, at det burde være saaledes, at jeg og enhver Rigsdagsmand i tvivlsomme Tilfælde kunde berolige os, naar vi sluttede os til Regjeringen, og uagtet jeg inderlig ønskede, at jeg netop i denne Sag kunde gjøre det, saa kan jeg det dog ikke; thi, for at jeg skulde kunne gjøre det, maatte det høie Ministeriums Udtalelse i denne Sag have været saa tydelig, saa bestemt, at det havde været mig klart, at det Kongelige Budskab kun var affattet saaledes, som det er, kun saaledes var os forelagt, fordi det var det høie Ministeriums egen, fulde, faste Overbeviisning, at Sagen burde afgjøres paa denne og ikke paa nogen anden Maade; men saaledes har det høie Ministeriums Udtalelser ikke været (So! So! Nei! Nei! Formanden ringer.), de have tværtimod været uklare (Nei! So!) og de have ikke alene været det her i Salen, men ogsaa i det Udvalg, der tidligere var nedsat i Sagen (Lüttichau: Derom kan det ærede Medlem Intet vide. Formanden ringer).

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede